

Egyetemünk tanári kara kötelességének érzi, hogy tájékoztasson Benneteket mind az egyetem, mind Sopron város helyzetéről 1956. november 4-től a mai napig. Tesszük ezt azért, hogy a különböző, és nemegyszer egymásnak ellentmondó hírekben eligazodhassatok.

Egyetemünket november 4-ike utáni napon még fegyverés ifjúság őrizte. A külföldi segélyek révén az egyetem helyiségeiben elhelyezett holmikat továbbítás céljából a városnak adtuk át. A termék-kitakarítása után, november 10-én megkezdődtek az előadások. Az otthonukból folyamatosan visszatérőkkel a hallgatóság száma napról napra növekedett - sokan ugyanis hazautaztak - s mintegy három hete az itthon maradottak teljes létszámmal hallgatják az előadásokat. Egyetemünk felszerelésében említésre méltó kár nem esett.

Köztudomásu, hogy már október 27-én elhatároztuk egyetemünk és főiskolánk egyesítését. Az oktatásügyi minisztérium az egyesítés célszerűségét elismerte és ennek folyamányeként kezdeményezte, hogy az egyesítést - beleértve a miskolci bánya- és földmérőmérnököket is - minél előbb törvényerejű rendelet megerősítse. Tudomásunk szerint a megerősítés 1957. január 1-re várható. Az egyesítéssel a földművelésügyi minisztérium is egyetért. Az egyetem működési helye Sopron.

Mind Sopron város, mind az egész lakossága egységesen és különösképen méltányolja egyetemi ifjúságunknak október 23-val kapcsolatos tevékenységét. Sopronban senkinek semmilyen bántódása nem esett. November 4-ike után pár nappal a MEFESZ új vezetőséget választott, és ez ma is az október 23-i szellemben folytatja működését.

Különösen az utóbbi két hétben több egyetemi hallgató érkezett haza. Már ők is hallgatják az előadásokat. A rektori tanács határozata értelmében sem év-, sem félévvesztés nem sujthat senkit. Vonatkozik ez a még kint lévőkre is.

Egyetemünk tanári kara és ifjúsága nem itéli el a külföldre távozottakat, mint ahogy nem magasztalja az itthon maradottakat sem. A külföldre távozottakat vérünkből való vérnek, magunkhoz tartozóknak tekintjük és örülnénk, ha ismét mindannyian együtt dolgozhatnánk tovább sokat szenvedett hazánk érdekében.

Szomorúsággal hallottuk, hogy ifjúságunk egy része tengeren túlra készül. Az az érzésünk, hogy ezek elvesztek a magyarság szá-

mára. A kötelességszerű tájékoztatáson túlmenően ez is egyik oka volt annak, hogy levelünkkel felkeressünk Benneteket.

Bizva abban, hogy levelünk eljut Hozzátok és körültekintő megfontolásra késztet, kívánunk Mindannyiatoknak szívből
Sopron, 1956. dec. 18.

jó szerencsét!

Frankl Péter
Dr. Álló P.
Dr. Kovács László
Farny Albert
Hriszta Sándor
Jéber János
Gyulay Zoltán

Sturmer János
Dobos János
Tajai János
Vörös János
Pallay János

Venkő István
Ráczfalussy
Almási György

U.i. Levelünket kint lévő professzorainknak és ifjuságunknak szánjuk. Tekintettel arra, hogy mindenki címét nem tudjuk, az a kérésünk, hogy levelünket egymás között ismertessétek.

Néhány professzor hivatalos ügyben és betegség miatt távol van.